

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1675. usque ad annum 1681

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1780

VD18 90119207

§. 105. Innocentii XI. Papæ decretum contra quotidiani Communionem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67305](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-67305)

Sæc. XVII. vitæ. V. Joachimus Stegmanus edit
A. C. 1679. dit brevem disquisitionem circa SS. Tri-
nitatis hostes, demonstrationem Chri-
stianæ veritatis: commentaria in Evan-
gelium S. Joannis, & magnum amicum
honesti. VI. Adamus Nicolai publici
juris fecit carmen Græcum de Passio-
ne, morte & sepultura Christi, de no-
titia Dei acquisita, & de Vesta Bar-
bara &c. VII. Henricus Kipping scri-
psit Historiam universalem, auctarium
ad Pappi epitomen Historiæ Ecclesi-
sticæ, exercitationes de S. Scriptura,
librum de Cruce & Cruciaris, exer-
citationes de creatione, & antiquitates
Romanas.

§. CV.

*Innocentii XI. Papæ decretum contra
quotidianam Communionem.*

*Argentre
Coll. Jud.
t. 3. p. 346.
Vid. supra
l. 200. §. 67.
t. 60. p. 712.*

In eunte hoc anno Domini millesimo
sexcentesimo septuagesimo nono In-
nocentius XI. Pontifex Maximus tol-
lendis omnibus corruptelis, perver-
sionis doctrinis penitus eliminandis im-
moto studio institut: Adhucdum autem
acriores controversiæ circa librum de
frequenti communione inter Doctores fer-
vebant, cujus contentionis primam
occasione dederat Petrus de lesma-
fons Jesuita Gallus, qui in exiguo tractatu

ex

file

S.

rita

mu

nal

fat

Etis

der

ten

S.C.

Ge

Au

na

nit

Ec

tat

ali

que

mi

tio

nes

mi

Ar

pa

po

log

va

sud

cip

Th

tra

H

ex Actis Apostolorum c. 2. v. 4. 6. Ba- Sæc. XVII.
fileensi & Tridentina Synodo, & ex A. C. 1679.
S. Thomæ aliorumque Patrum aucto-
ritate frequentem commendabat com-
munionem. Verum, ut diximus, Ar-
naldus hunc tractatum refellens, præ-
fatum Jesuitam de SS. Patrum di-
ctis perperam allegatis arguebat, ei-
dem objiciens, quod Arnoldi Carno-
tensis Sermonem de Cœna Domini
S.Cypriano, Augustini verba S.Hilario,
Genadii Massiliensis & D.Ambrosii dicta
Augustino & Theophylacti verba Atha-
nasio adscripsisset, ac insuper ostendere
nitezebatur, quod quamvis in primitiva
Ecclesia frequens communio fuerit usi-
tata, & alii singulis Dominicis, alii
aliquoties per hebdomadam, alii etiam
quotidie S.Cœna usi fuerint, nihilo-

Bevereg. in
Cod. Can.
vind. I. 2.
c. 3. §. 4.
& seqq.

minus sancti Patres dignam præpara-
tionem urgere non destiterint, nec om-
nes promiscue ad cœnæ usum esse ad-
mittendos monuerint. Tum divulgato
Arnaldi libro, quamvis hic sexdecim
partim Archipræsulum partim Episco-
porum, necnon viginti quatuor Theo-
logorum elogiis munitus esset, mox
varii contra illius doctrinam calamos
suos acuerunt, atque inter alias præ-
cipue Petavius eam infectatus est, &
Theophilus Raynaldus Arnaldum in Tom. 4.

tractatu adversus frequentem commu- p. 217.

Hist. Eccles. Tom. LXIV. Z nio. Tom. 18. op.

Sæc. XVII. nionem fidelium pietati frigidam afflu-
 A. C. 1679. disse, & panem quotidianum Eucharis-
 sticum in annoтинum, & tardiorem ad-
 huc commutasse &c. scripsit: Enim
 vero Francicæ Episcopi datis ad Urba-
 num VIII. & Innocentium X. literis An-
 naldum vindicare nitebantur, ac quo-
 dam Romam ablegabant, qui præpedi-
 rent, ne hic liber censura Romana con-
 figeretur, nihilominus anno hujus sa-
 culi sexagesimo tertio omnia illius exem-
 plaria, quotquot a Typographo nou-
 dum fuerant divendita, Parisiis palam
 flammis tradita fuere, ac ipse met An-
 naldi liber anno ejusdem saeculi nona-
 gesimo ab Alexandro VIII. censura per-
 strictus est: Attamen eodem zelo, quo
 Ecclesia Sacræ Communionis usum ni-
 mis infrequentem damnavit, etiam In-
 nocentius XI. quotidianæ Communionis
 usum, aliasque ejusmodi corrup-
 tas eandem comitantes abrogare vo-
 luit, quapropter Sacræ Congregationi
 Cardinalium Concilii Tridentini Inter-
 pretum die decima quinta Februario
 præcepit, ut sequens decretum pro-
 mulgaret: „Cum ad aures sanctissimi
 „D. N. fide dignorum testimonio per-
 „venerit, in quibusdam diæcesibus vi-
 „gere usum quotidianæ Communionis
 „etiam in feria sexta parafcevæ, & simul
 „affirmari, eandem quotidianam com-
 „mu-

„munionem præceptam esse a jure di- Sæc. XVII.
 „vino; quin etiam in illius administra- A. C. 1679
 „tione aliquos abusus inolevisse, vi-
 „delicet, quod aliqui non in Ecclesia,
 „sed in privatis oratoriis, & domi, imo
 „cubantes in lecto, & non laborantes
 „ulla gravis infirmitatis nota sumant
 „sacrosanctam Eucharistiam, quam ar-
 „gentea theca inclusam in crumena aut
 „secreto illis deferunt Sacerdotes sæ-
 „culares, aut Regulares, aliique in
 „communione accipient plures formas,
 „ac particulas, vel grandiores solito;
 „ac tandem quis confiteatur peccata ve-
 „nialia simplici sacerdoti non approbat
 „ab Episcopo aut ordinario. Cum au-
 „tem hæc Sanctissimus consideranda
 „commiserit S. Congregationi Cardina-
 „lium Concilii Tridentini interpretum,
 „eadem S. Congregatio, prævia ma-
 „tura discussione super prædictis una-
 „nimi sententia ita censuit. Etsi fre-
 „quens, quotidianusque sacrosanctæ
 „Eucharistiæ usus a SS. Patribus fue-
 „rit semper in Ecclesia probatus, nun-
 „quam tamen aut sæpius illam perci-
 „piendi, aut ab ea abstinendi, certos
 „singulis mensibus, aut hebdomadis
 „dies statuerint, quos nec Concilium
 „Tridentinum præscripsit, sed quasi
 „humanam infirmitatem secum reputa-
 „ret, nihil præcipiens], quid cuperet

Z 2

, tan-

Sæc. XVII. „tantum indicavit; cum, inquit, opa-
A.C. 1679. „ret quidem sacrosancta Synodus, ut in
„singulis missis fideles adstantes sacramentali
„Eucharistiae perceptione communiquerent;
„idque non immerito; multiplices enim
„sunt conscientiarum recessus, varie
„ob negotia spiritus alienationes, multe
„e contra gratiæ, & Dei dona parvulis
„concessa, quæ cum humanis oculis
„scrutari non possumus, nihil certe de
„cujusque dignitate, atque integritate;
„& consequenter de frequentiori aut
„quotidiano vitalis panis esu potest
„constitui. Et propterea, quod ad ne-
„gotiatores ipos attinet, frequens ad
„sacram alimoniam percipiendam ac-
„cessus, Confessariorum secreta cordis
„explorantium judicio est relinquen-
„dus, qui ex conscientiarum puritate,
„& frequentiæ fructu, & ad pietatem
„progressu Laicis negotiatoribus, &
„conjugatis, quod prospicient eorum
„saluti profuturum; id illis præscribere
„debebunt. In conjugatis autem hoc
„amplius animadverterent, cum B.
„Apostolus nolit eos invicem fraudari,
„nisi forte ex consensu ad tempus, ut
„vacent orationi, eos serio admoneant,
„tanto magis ob sacratissimæ Eucharis-
„tiæ reverentiam continentia vacan-
„dum, puriorique mente ad cœlestium
„epularum communionem esse conve-
„nienter.

„niendum. In hoc igitur pastorum di- Sæc. XVII.
„ligentia potissimum invigilabit, non A. C. 1679.
„ut a frequenti aut quotidiana sacræ
„communionis sumptione, unica præ-
„cepti formula aliqui deterreantur, aut
„sumendi dies generaliter constituam-
„tur, sed magis, quid singulis permit-
„tendum per se, aut Parochos seu
„confessarios sibi decernendum putet:
„illudque omnino provideat, ut nemo
„a sacro convivio, seu frequenter, seu
„quotidie accesserit, repellatur; & ni-
„hilominus det operam, ut unusquis-
„que digne, pro devotionis & præpa-
„rationis modo, rarius aut crebrius
„Dominici Corporis suavitatem degu-
„stet. Itidem Moniales quotidie S.Com-
„munionem petentes admonendæ e-
„runt, ut in diebus ex earum ordinis
„instituto præstitutis communicent, si
„quæ vero puritate mentis eniteant, &
„fervore spiritus ita incaluerint, ut
„dignæ frequentiori aut quotidiana
„sanctissimi sacramenti perceptione vi-
„deri possint, id illis a Superioribus
„permittatur. Proderit etiam præter
„Parochorum & Confessorum dili-
„gentiam, opera quoque concionato-
rum uti, & cum eis constitutum ha-
„beri, ut cum fideles ad sanctissimi
„sacramenti frequentiam (quod facere
„debent) accesserint, statim de magna

Z 3

,,ad

Sæc. XVII. „ad illud sumendum præparatione ora-
A. C. 1679 „tionem habeant, generatimque osten-
 „dant, eos qui ad frequentiorem aut
 „quotidianam salutiferi cibi sumptio-
 „nem devoto studio excitentur, de-
 „bere, sive Laici negotiatores sint, sive
 „conjugati, sive quicunque alii suam
 „agnoscere infirmitatem, ut dignitate
 „sacramenti, ac divini judicii formi-
 „dine discant cælestem mensam, in qua
 „Christus est, revereri: & si quando
 „se minus paratos senserint, ab ea ab-
 „stinere, seque ad majorem præpar-
 „tionem accingere. Episcopi autem,
 „in quorum Diæcesibus viget hujus-
 „modi devotion erga sanctissimum sacra-
 „mentum, pro illa gratias Deo agant,
 „eamque ipsi adhibito prudentiæ & ju-
 „dicii temperamento alere debebunt,
 „& ab eorum officio postulari, sibi ma-
 „xime persuadebunt, nulli labori aut
 „diligentiæ parcendum, ut omnis irre-
 „verentiæ & scandali suspicio in ver-
 „& immaculati agni perceptione tolla-
 „tur, virtutesque ac dona in sumenti-
 „bus augeantur. Quod abunde co-
 „tinget, si ii, qui devoto hujusmodi
 „studio, divina præstante gratia tener-
 „tur, seque sacratissimo pane frequen-
 „tius refici cupiunt, suas vires expen-
 „dere, seque probare cum timore &
 „charitate assueverint. Quibus Chri-
 „stum

„stum Dominum, qui se fidelibus man- Sæc. XVII.
„ducandum, & se pretium in morte A.C. 1679.
„tradidit, atque in cælesti Regno se
„præmium est datus, precatur sacra
„Congregatio, ut suam opem ad di-
„gnam præparationem, & sumptionem
„lariatur. Porro Episcopi & Parochi,
„seu Confessarii redarguant afferentes,
„communionem quotidianam esse de
„jure divino, doceant in Ecclesiis seu
„oratoriis privatis, ex dispensatione,
„seu privilegio Pontificis de manu sa-
„cerdotis sumendam sanctissimam Eu-
„charistiam, nec eam ullo modo defe-
„rendam in crumena, aut secreto ad
„existentes domi, vel cubantes in lecto,
„quam ad infirmos, qui ad illam fusci-
„piendam ad loca prædicta accedere
„non valeant, & ad eos, si ab Ecclesia
„deferatur, publice, & cum pompa
„juxta formam Ritualis Romani; si
„vero ab Oratorio privilegiato, cum
„forma decenti. Curent etiam, ut circa
„communionem feria sexta parascevæ,
„Missalis Rubricæ, & Ecclesiæ Roma-
„næ usus serventur. Insuper admo-
„neant, nulli tradendas plures Eucha-
„ristiæ formas seu particulas neque
„grandiores, sed consuetas: non per-
„mittant, ut venialium confessio fiat
„simplici sacerdoti non approbato ab
„Episcopo aut ordinario, si parochi &

Sæc. XVII. „Confessarii etiam Regulares, aut qui
A. C. 1679. „cunque alii sacerdotes secus egerint,
„sciant Deo optimo Maximo rationem
„reddituros esse, neque defuturam Ep-
„scoporum & Ordinariorum justam at
„rigorosam animadversionem in con-
„tra facientes, etiam Regulares, etiam
„Societatis Jesu, facultate ipsis Episco-
„pis, & Ordinariis per hoc decretum,
„per sedem Apostolicam specialiter at-
„tributa.„

„Et facta de promissis omnibus ac
„de verbo ad verbum relatione, sancti-
„tas sua approbavit, ac præsens decre-
„tum typis dari ac publicari voluit:
„In quorum &c.,

§. CVI.

Varii libri a sacra Indicis Congre- gatione damnati.

*Abregé
Chron. de
l'Hist. Eccl.
tom. 3.
Argentre
l. c. p. 352.*

Eodem hoc anno die vigesima septima
September S. Indicis Congregatio
sequentes proscriptis libellos. I. Viii.
dicata disciplina in Senonensi Diaœcesi us-
tata circa impositionem publicæ pænitentia
propter peccata publica. II. Novum Te-
flamentum Christi Domini juxta editionem
Vulgatam Gallice redditum unacum diffe-
rentiis a textu Græco. III. Specimina
Moralis Christianæ, & moralis Diabo-
licæ, Authore R. P. F. Ægidio Gabrieli
S. T.